

برشهایی از کتاب «بحران بالا می گیرد»

روایت ناآرامیهای کردستان

۳۰ مرداد ۱۳۹۳ ساعت ۱۲:۵۱

پاسدارانِ مریوان بیست و پنج کُردِ محلی بودند که ضد انقلاب آن‌ها را محاصره کردند و گروهی را کشتند و باقی را مجروح کردند. یکی از مجروحان را با موزاییک سر بریدند و جسدش را روی سنگ‌فرش‌ها کشیدند....

در بخشهایی از کتاب می خوانیم:

آغاز این کتاب که در سطور بالایی به آن اشاره شده است نشان از اهمیت پرداختن به مسئله‌ای به نام کردستان و مناطق کردنشین دارد، که علاوه بر رشادت‌های جمعیت «کُرد مسلمان» در جریان خیانت‌های کومله، دموکرات و ... به حضور نیروهای انقلابی و مومن که به دستور پیر انقلاب به این منطقه راهی شده بودند، نیز پرداخته است.

«به غیر از گروه‌هایی چون کومله، حزب دموکرات کردستان و ... گروه‌های دیگری هم در منطقه بودند که از کردها طرفداری می‌کردند و هدفشان شکست جمهوری اسلامی و در اختیار گرفتن اداره امور کردستان بود، از جمله حزب رنجبران، گروهک علی مریوانی، سازمان مجاهدین خلق و ... که درگیری‌هایشان امنیت را از مردم گرفته بود و تنها نقطه مشترکشان دشمنی با جمهوری اسلامی بود. در روزهایی که دشمنی با انقلاب کنار هم جمعشان کرده بود بلاهایی سر هم آوردند که هر کس ببیند یا بشنود می‌پرسد «اگر جمهوری اسلامی منطقه را رها می‌کرد و تنها نقطه مشترک آن‌ها از بین می‌رفت، آن‌ها چه بلایی سر خود، منطقه و مردمش می‌آوردند؟» فقط دو گروه دموکرات و کومله بین سال‌های ۵۸ تا ۶۴، ۱۵۱ بار با هم درگیر شدند که نتیجه‌اش ۱۱۴۴ کشته و ۷۱۹ مجروح بود.»

این گروه‌ها که جنایت‌های بسیاری کرده‌اند حتی نتوانستند به شعارهای نژادی چون ملت کُرد و یا خلق کُرد پایدار بمانند و بخاطر عداوت با انقلاب اسلامی حتی به کُردهای منطقه نیز رحم نکردند. در این کتاب آمده است: «... ضد انقلاب در ۲۳ تیر ۵۸ به مریوان حمله کردند. پاسدارانِ مریوان بیست و پنج کُردِ محلی بودند که ضد انقلاب آن‌ها را محاصره کردند و گروهی را کشتند و باقی را مجروح کردند. یکی از مجروحان را با موزاییک سر بریدند و جسدش را روی سنگ‌فرش‌ها کشیدند.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/20166/کردستان-ناآرامیها-پروایت/20166>